

NOTA AAN DE VLAAMSE REGERING

Betreft: Standpuntbepaling van de Vlaamse Regering voorontwerp van wet tot wijziging betreffende de politie op het wegverkeer, gecoördineerd op 16 maart 1968, tot invoering van herstelopleidingen ter vervanging van de theoretische en praktische herstelexamens.

Samenvatting

Tot op vandaag beschikt de rechter over de mogelijkheid om het herstel in het recht tot sturen afhankelijk te maken van het slagen voor één of meer van de volgende examens en onderzoeken: het theoretische examen, het praktische examen, een geneeskundig onderzoek en een psychologisch onderzoek (artikel 38 van de Wegverkeerswet).

Met deze wetswijziging wil de federale overheid de mogelijkheid voor de rechter invoeren om het herstel van het recht tot sturen afhankelijk te maken van het volgen van een herstelopleiding. Hiermee komt men tegemoet aan de vijfde mogelijkheid in de wetgeving waar tot op heden geen uitvoering aan gegeven werd.

De herstelopleiding moet ertoe leiden dat meer ingezet kan worden op een verandering van het gedrag van de persoon ten aanzien van het wegverkeer om op die manier het risico op recidive te verminderen.

1. SITUERING

A. BELEIDSVELD/BELEIDSDOELSTELLING

Het wetsvoorstel heeft binnen het beleidsdomein Mobiliteit en Openbare Werken betrekking op het beleidsveld “weginfrastructuur en wegenbeleid”.

B. VORIGE BESLISSINGEN EN ADVIEZEN

Advies van de Inspectie van Financiën van 22 januari 2024.

2. INHOUD

Met de brief van 27 november 2023 vraagt de federale minister van Mobiliteit, in het kader van de betrokkenheid van de gewestregeringen, zoals bepaald in artikel 6, §4, 3°, van de Bijzondere Wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, het advies van de Vlaamse Regering over het voorontwerp van wet tot wijziging van de wet betreffende de politie over het wegverkeer, gecoördineerd op 16 maart 1968, tot invoering van herstelopleidingen (ter vervanging van de theoretische en praktische herstelexamens).

Overeenkomstig de bepalingen van de artikelen 3 en 4 van het Protocol van 24 april 2001 tot regeling van de betrokkenheid van de gewestregeringen bij het ontwerpen van de regels van de algemene politie en de reglementering op het verkeer en vervoer, wordt het advies gevraagd binnen een termijn van 60 kalenderdagen.

A. ALGEMENE TOELICHTING

Het doel van dit voorontwerp van wet is het invoeren van de mogelijkheid voor de rechter om het herstel van het recht tot sturen afhankelijk te maken van het volgen van een opleiding als alternatief of ter aanvulling voor de theoretische en praktische examens.

Talrijke studies tonen aan dat het volgen van een opleiding één van de beste manieren is om overtreders tot correct rijgedrag aan te zetten. Sommige studies, onder leiding van de Europese Commissie, komen zelfs tot de conclusie dat een verval van het recht tot sturen met een opleiding gecombineerd moet worden.

Het voorontwerp van wet introduceert de opleiding enkel in het toepassingsgebied van het verval van het recht tot sturen.

De federale overheid is bevoegd gebleven voor de regels inzake het verval tot sturen. Dit blijkt uit de memorie van toelichting bij de Bijzondere Wet Zesde Staatshervorming:

“Het spreekt voor zich dat wanneer specifieke bevoegdheden met betrekking tot de scholing, de examens en de rij scholen aan de gewesten worden overgedragen, de overige aspecten met betrekking tot de voorwaarden voor het uitkeren van een rijbewijs en voor het besturen van voertuigen tot de residuaire bevoegdheid van de federale overheid blijven horen.

Het voorlopig rijbewijs, het rijbewijs met punten en de regels inzake verval blijven tot de federale bevoegdheid behoren. (Parl.St. Senaat 2012-13, 146).”

Artikel 38, §3, van de Wegverkeerswet bepaalt dat *“de rechter het herstel in het recht tot sturen afhankelijk kan maken van het slagen voor een of meer van de hiernavermelde examens en onderzoeken:*

- 1° een theoretisch examen;*
- 2° een praktisch examen;*
- 3° een geneeskundig onderzoek;*
- 4° een psychologisch onderzoek;*
- 5° een specifieke opleiding bepaald door de Koning."*

De parlementaire voorbereidingen bij de Bijzondere Wet Zesde Staatshervorming stellen in dat verband dat het om een federale bevoegdheid gaat:

Aangezien aldus verduidelijkt wordt dat de federale overheid bevoegd blijft om de kennis en de vaardigheden te bepalen die nodig zijn voor het besturen, staat vast dat artikel 23, § 1, 1°, en artikel 38, § 3, (die als voorwaarde bepalen dat bepaalde verklaringen, onderzoeken en examens dienen te worden afgelegd in het kader van verval van recht tot sturen), en artikel 23, § 1, 3°, van dezelfde gecoördineerde wetten (geneeskundig onderzoek) onder de federale bevoegdheid blijven.

Vermits de federale overheid bevoegd is voor het herstel in het recht tot sturen, is zij ook bevoegd om het herstel van het recht op sturen afhankelijk te maken van het ondergaan van een onderzoek, het volgen van een opleiding of het afleggen van een examen. Het komt met andere woorden aan de federale overheid toe om de voorwaarden te bepalen waaronder, na het verval, kan worden overgegaan tot herstel van het recht tot sturen.

Uit de begeleidende brief van de federale minister van Mobiliteit bij het voorontwerp, blijkt echter dat het de bedoeling is dat de uitvoering en de organisatie van deze opleidingen zal vastgelegd worden in een koninklijk besluit dat later afgerond zal worden en ook zal voorgelegd worden. Daarin zouden onder meer de opleidingsthema's en de gedetailleerde inhoud van de opleidingen, de duur, de samenstelling van de groepen, enz. worden vastgesteld. Een burger aan wie het recht tot sturen ontzegd is, zal een specifieke opleiding moeten volgen die verband houdt met de overtreding(en) die tot het verval van het recht tot sturen heeft (hebben) geleid (module over snelheidsovertredingen, module over alcoholgebruik, enz.). Over het algemeen zal een opleiding tussen 250 en 350 euro kosten. De opleidingen zullen door instanties extern aan de FOD Mobiliteit en Vervoer georganiseerd en gegeven worden.

De gewesten zijn bevoegd voor de invulling en de organisatie van de specifieke opleidingen in het kader van het herstel in het recht tot sturen, vermeld in artikel 38, §3, 5°, en 47, tweede lid, van de Wegverkeerswet.

Vooreerst volgt uit artikel 6, §1, XII, 6°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming van de instellingen dat de gewesten bevoegd zijn voor "de reglementering inzake de scholing en examens betreffende de kennis en vaardigheden die nodig zijn voor het besturen van voertuigen van elke categorie", zodat de bevoegdheid inzake de scholing en examens in zijn geheel is overgedragen aan de gewesten. Verder wordt in de memorie van toelichting bij de Bijzondere Wet Zesde Staatshervorming uitdrukkelijk aangegeven dat de gewesten bevoegd zijn voor de "lessen in het kader van het nog niet in werking getreden rijbewijs met punten". De gelijkenis met de lessen in het kader van het herstel van het recht tot sturen is groot. Immers, net zoals de regels inzake het verval van het rijbewijs, behoren de regels inzake het rijbewijs met punten tot de bevoegdheid van de federale overheid. In de adviespraktijk van de Raad van State wordt - omtrent het terugkommoment in het kader van de rijopleiding categorie B - ook bevestigd dat de gewesten, naast de scholing en de examens die aangeboden worden met het oog op het verkrijgen van een

rijbewijs, ook bevoegd zijn voor de scholing van bestuurders die reeds over een rijbewijs beschikken (Adv. RvS 23 oktober 2017, nr. 62.178/3, pg. 4, zie ook voetnoot 2 waarin uitdrukkelijk verwezen wordt naar de voormelde passage in de memorie van toelichting bij de Bijzondere Wet Zesde Staats hervorming inzake het rijbewijs met punten).

In het licht van wat hierboven werd gesteld, is het Vlaamse Gewest van oordeel dat “de Koning” in het artikel 38, §3, 5°, en artikel 47, tweede lid, van de Wegverkeerswet sinds de Zesde Staats hervorming moet worden gelezen als “de Vlaamse Regering”, wat inhoudt dat de Vlaamse Regering bevoegd is om regels te bepalen inzake de te volgen opleiding om hersteld te worden in het recht tot sturen.

Risico van overlap gedragstrainingen Vlaanderen.

In overleg met het Agentschap Justitie en Handhaving willen we onderstaande bezorgdheid nog meegeven waar vooral rekening mee gehouden zal moeten worden bij de concretisering van de hier omgeschreven regelgeving.

Er wordt vermeld in de memorie van toelichting bij het voorontwerp tot wijziging van de Wegverkeerswet, dat de herstelopleidingen deels geïnspireerd zijn op de reeds bestaande opleidingen *Driver Improvement* die door Vias Institute worden aangeboden. Het gaat hier over de Vlaamse gedragstrainingen verkeer die kunnen worden opgelegd in het kader van alternatieve gerechtelijke maatregelen. Verschillende modules zijn hierbij mogelijk:

- Module middelengebruik verkeer;

[AJH23_fiches_gedragstraining_MiddelengebruikVerkeer_elskkg.pdf \(vlaanderen.be\)](#)

- Module vaardigheidstraining verkeer (rijgeschiktheid, snelheid, afleiding, hoe komen tot een gedragsverandering, etc.).

[AJH23_fiches_gedragstraining_VaardigheidstrainingVerkeer_q9arzy.pdf \(vlaanderen.be\)](#)

We merken dat ook de herstelopleidingen voorzien in verschillende modules, namelijk:

- Module alcohol, illegale middelen en drugs;
- Module snelheid;
- Module onaangepast gedrag.

Het lijkt ons dat de modules van de gedragstrainingen verkeer en van de opleiding tot herstel in het recht tot sturen, grotendeels overlappen met elkaar. We wensen daarom onze bezorgdheid te uiten omtrent de mogelijkheid dat deze beide ten aanzien van eenzelfde persoon worden opgelegd (al dan niet achtereenvolgend). Bijvoorbeeld in het geval er aan een justitiabele een straf met probatie-uitstel wordt opgelegd met als voorwaarde het volgen van een gedragstraining verkeer, en diezelfde justitiabele daarnaast een herstelopleiding dient te voltooien in het kader van een verval van het recht tot sturen. Een goede afstemming is noodzakelijk, opdat de ene vorming een verrijking is ten opzichte van de andere wat betreft de thema's die worden aangehaald. Graag willen we vermijden dat de beide soorten vormingen een kopie zijn van elkaar en een justitiabele in realiteit tweemaal dezelfde vorming (qua inhoud) volgt.

Daarnaast mag het groter geheel niet uit het oog verloren worden. Het is belangrijk dat voor de magistraten duidelijk is welke mogelijke vormingen er allemaal bestaan. Zowel voor hen als voor justitiabelen mag er geen verwarring bestaan over de inhoud, doelstellingen en draagwijdte van de diverse vormingen. Zo is een gedragstraining verkeer (*Driver Improvement*) een gesubsidieerde vorming van twintig uur. De herstelopleiding daarentegen is een betalende opleiding van acht uur¹. Opnieuw is een goede afstemming noodzakelijk.

---

¹ Of tien uur, in het geval van de module snelheid.

B. ARTIKELSGEWIJZE BESPREKING

Opschrift – Voorontwerp van wet tot wijziging van de wet betreffende de politie over het wegverkeer, gecoördineerd op 16 maart 1968, tot invoering van herstelopleidingen ter vervanging van de theoretische en praktische herstelexamens

Dit opschrift stemt niet overeen met de bedoeling en de inhoud van het voorontwerp van wet die tot doel heeft om de herstelopleiding in te voeren als alternatief of als aanvulling van de theoretische of praktische herstelexamens.

Bovendien wordt in de begeleidende brief van de federale minister van Mobiliteit bij het voorontwerp een ander opschrift gebruikt, namelijk “voorontwerp van wet tot wijziging van de wet betreffende de politie over het wegverkeer, gecoördineerd op 16 maart 1968, tot invoering van herstelopleidingen”.

Artikel 2 - Vervanging van de woorden “het onderzoek” door de woorden “de herstelmaatregelen” in artikel 23, §1, 1°, van de Wegverkeerswet

Art. 23. § 1. Het Belgisch rijbewijs wordt afgegeven indien de verzoeker aan de volgende voorwaarden voldoet:

*1° een verklaring hebben ondertekend, waarin bevestigd wordt dat hij niet vervallen is van het recht om voertuigen te besturen van de categorie waarvoor het rijbewijs wordt aangevraagd; de verzoeker moet voldaan hebben aan, **de herstelmaatregelen**, hem eventueel opgelegd krachtens artikel 38, § 3, voor het besturen van een voertuig van de categorie waarvoor het rijbewijs wordt aangevraagd,*

Opmerking: De term herstelmaatregelen wordt in de verdere regelgeving niet consequent gebruikt. Het verdient aanbeveling om deze term te definiëren en om de term herstelmaatregelen steeds te gebruiken in de andere artikelen waar dit van toepassing is.

Artikel 3 - Vervanging van de woorden “herstelonderzoeken en –examens” door de woorden “herstelonderzoeken, -examens en/of de –opleiding” in artikel 29, §4, van de Wegverkeerswet

§ 4. In geval van verzachtende omstandigheden kan de geldboete verminderd worden, zonder dat ze minder dan één euro mag bedragen.

*Indien voor dezelfde feiten een verval van het recht tot sturen en een geldboete wordt uitgesproken, dan kan de rechter de geldboete verminderen met de door de betrokkene te betalen kosten van de **herstelonderzoeken, -examens en/of de –opleiding** en de erelonen van de geneesheer en psycholoog, zonder dat ze minder dan één euro mag bedragen. Enkel de kosten en bijhorende erelonen van de **herstelonderzoeken, -examens en/of de –opleiding** die door de betrokkene voor de eerste maal worden afgelegd worden in aanmerking genomen. De door de betrokkene te betalen kosten en bijhorende erelonen van de **herstelonderzoeken, -examens en/of de –opleiding** zijn vaste bedragen die vooraf door de Koning worden bepaald.*

De geldboetes worden verdubbeld bij herhaling van een overtreding als bedoeld in paragraaf een of drie binnen drie jaar te rekenen van de dag van de uitspraak van een vorig veroordelend vonnis dat in kracht van gewijsde is gegaan.

Opmerking: Zie supra opmerking bij artikel 2 van het voorontwerp van wet.

Artikel 4 - Toevoeging aan artikel 33 §2. Derde lid van de Wegverkeerswet.

Art. 33. § 2. Heeft het ongeval voor een ander slagen of verwondingen tot gevolg gehad, dan wordt de schuldige gestraft met gevangenisstraf van vijftien dagen tot drie jaar en met een geldboete van 400 euro tot 5.000 euro of met een van die straffen alleen en met het verval van het recht tot het besturen van een motorvoertuig voor een duur van ten minste drie maanden en ten hoogste vijf jaar of levenslang.

Heeft het ongeval voor een ander de dood tot gevolg gehad, dan wordt de schuldige gestraft met gevangenisstraf van vijftien dagen tot vier jaar en met een geldboete van 400 euro tot 5000 euro of met een van die straffen alleen en met het verval van het recht tot het besturen van een motorvoertuig voor een duur van ten minste drie maanden en ten hoogste vijf jaar of levenslang.

*(Het herstel van het recht tot sturen is afhankelijk van het slagen voor het theoretisch examen, het praktisch examen en het psychologisch onderzoek bedoeld in artikel 38, § 3, eerste lid. **De opleiding bedoeld in artikel 38 §3. 5° kan ter aanvulling of ter vervanging van de theoretische of praktische examens opgelegd worden.**)*

Geen opmerkingen.

Artikel 5 - Aanvullingen of wijzigingen in artikel 38 van de Wegverkeerswet:

1) aanvulling in artikel 38, §2, tweede lid, van de Wegverkeerswet:

Indien de rechter tegelijkertijd veroordeelt wegens een overtreding van artikel (419) van het Strafwetboek en wegens een overtreding van de artikelen (29, § 1 en § 3), 34, § 2, 35 of 37bis, § 1, van deze gecoördineerde wetten, zal het verval van het recht tot sturen worden uitgesproken voor een duur van ten minste 3 maanden.

*Het herstel in het recht tot sturen is afhankelijk van het slagen voor de vier examens en onderzoeken bedoeld in § 3, eerste lid. **De opleiding bedoeld in §3, 5° kan ter aanvulling of ter vervanging van de theoretische en praktische examens opgelegd worden.** Indien hij tegelijkertijd veroordeelt wegens een overtreding van artikel (419) van het Strafwetboek en wegens een overtreding van de artikelen 36 of 37bis, § 2, van deze gecoördineerde wetten, zal het verval van het recht tot sturen worden uitgesproken voor een periode van ten minste 1 jaar. Het herstel in het recht tot sturen is afhankelijk van het slagen voor de vier examens en onderzoeken bedoeld in § 3, eerste lid.*

Indien hij tegelijkertijd veroordeelt wegens een overtreding van artikel (420) van het Strafwetboek en wegens een overtreding van de artikelen 36 of 37bis, § 2, van deze gecoördineerde wetten, zal het verval van het recht tot sturen worden uitgesproken voor een periode van ten minste 6 maanden. Het herstel in het recht tot sturen is afhankelijk van het slagen voor de vier examens en onderzoeken bedoeld in § 3, eerste lid.)

Opmerking: de onderlijnde tekst werd niet gewijzigd. De vraag die hierbij gesteld kan worden is of opleidingen dan niet mogelijk zouden zijn in dit geval en of dit een bewuste keuze is?

2) vervanging in artikel 38, §2bis, van de Wegverkeerswet van de woorden “examens en onderzoeken” door de woorden “examens en onderzoeken en/of van het volgen van een opleiding bedoeld in dezelfde paragraaf”:

*Behoudens in geval van artikel 37/1 of als hij het herstel in het recht tot sturen afhankelijk maakt van het slagen voor een of meer van de in § 3 vermelde **examens en onderzoeken en/of van het volgen van een opleiding bedoeld in dezelfde paragraaf** kan de rechter lastens iedere bestuurder houder van een rijbewijs of het als zodanig geldend bewijs, bevelen dat het effectief verval enkel wordt uitgevoerd:*

- van vrijdag om 20 uur tot zondag om 20 uur;
- van 20 uur op de vooravond van een feestdag tot 20 uur op die feestdag.)

Opmerking: suggestie om de wijziging te wijzigen naar herstelmaatregelen.

§ 3. De rechter kan het herstel in het recht tot sturen afhankelijk maken van het slagen voor een of meer van de hierna vermelde (examens en onderzoeken)

- 1° een theoretisch (examen);
- 2° een praktisch (examen);
- 3° een geneeskundig onderzoek;
- 4° een psychologisch onderzoek;
- 5° een specifieke opleiding bepaald door de Koning.

Opmerking met betrekking tot de onderlijnde tekst: eerder is sprake om examens en onderzoeken te wijzigen naar herstelmaatregelen. Deze wijziging is niet doorgevoerd in deze paragraaf. Hierdoor lijkt de regelgeving niet consequent. Suggestie om “examens en onderzoeken” te wijzigen naar “herstelmaatregelen” zodat dit in lijn ligt met eerdere aanpassingen.

3) aanvulling in artikel 38, §5, eerste lid, van de Wegverkeerswet:

*De rechter moet het verval van het recht tot sturen uitspreken en het herstel van het recht tot sturen minstens afhankelijk maken van het slagen voor het theoretisch of praktisch examen indien hij veroordeelt wegens een overtreding begaan met een motorvoertuig die tot een verval van het recht tot sturen kan leiden en de schuldige sinds minder dan twee jaar houder is van het rijbewijs B. **De opleiding bedoeld in §2, 5° kan ter aanvulling of ter vervanging van de theoretische en praktische examens opgelegd worden.** Het eerste lid is niet van toepassing op artikel 38, § 1, 2°, in geval van een verkeersongeval met enkel lichtgewonden.*

Het eerste lid is niet van toepassing op de overtredingen van de tweede graad, zoals bedoeld in artikel 29, § 1.

Geen opmerkingen.

4) aanvulling in artikel 38, §6, van de Wegverkeerswet:

Behoudens in geval van § 7, moet de rechter het verval van het recht tot het besturen van een motorvoertuig van ten minste drie maanden uitspreken en het herstel van het recht tot sturen afhankelijk maken van het slagen voor de vier examens en onderzoeken bedoeld in § 3, eerste lid, wanneer de schuldige, na een veroordeling met toepassing van de artikelen 29, § 1, eerste lid, 29, § 3, derde lid, 30, §§ 1, 2 en 3, 33, §§ 1 en 2, 34, § 2, 35, 37, 37bis, § 1, 48, 62bis of artikel 22 van de wet van 21 november 1989 betreffende de verplichte aansprakelijkheidsverzekering inzake motorrijtuigen, één van deze bepalingen binnen drie jaar te rekenen van de dag van de uitspraak van een vorig veroordelend vonnis dat in kracht van gewijsde is gegaan, opnieuw overtreedt.

In geval van herhaling binnen drie jaar na een veroordeling waarin toepassing is gemaakt van het eerste lid, en die in kracht van gewijsde is gegaan voor één van de in het eerste lid bedoelde overtredingen, bedraagt het verval van het recht tot het besturen van een motorvoertuig ten minste zes maanden en is het herstel van het recht tot sturen afhankelijk van het slagen voor de vier examens en onderzoeken bedoeld in §3, eerste lid.

In geval van nieuwe herhaling binnen drie jaar na een veroordeling waarin toepassing is gemaakt van het tweede lid of dit lid, en die in kracht van gewijsde is gegaan voor één van de in het eerste lid bedoelde overtredingen, bedraagt het verval van het recht tot het besturen van een motorvoertuig ten minste negen maanden en is het herstel van het recht tot sturen afhankelijk van het slagen voor de vier examens en onderzoeken bedoeld in § 3, eerste lid.¹⁶¹³

Wanneer de huidige paragraaf wordt toegepast kan de opleiding bedoeld in §3, 5°, ter aanvulling of ter vervanging van de theoretische en praktische examens opgelegd worden.

Opmerking: de onderlijnde tekst wordt niet gewijzigd. Is het de bedoeling dat de specifieke opleiding niet tot de mogelijkheden behoort?

5) vervanging in artikel 38, §7, van de Wegverkeerswet van het woord “examens” door de woorden “een opleiding”:

De rechter is niet verplicht om het verval van het recht tot het besturen van een motorvoertuig uit te spreken en het herstel in het recht tot sturen afhankelijk te maken van een opleiding of onderzoeken, indien de overtreding werd begaan met een voertuig dat niet in aanmerking komt voor de vervallenverklaring of indien de overtreding werd begaan door een voetganger.

Opmerking: Waarom niet spreken van een herstelmaatregel om in lijn te zijn met eerdere aanpassingen?

In de memorie van toelichting wordt het volgende vermeld: “In § 2, 2bis, 5, 6, 7 en 8 van artikel 38 wordt de opleiding genoemd als vervanging of aanvulling voor de theoretische en praktische herstelexamens.”

Er werd gekozen om in dit geval de herstelopleiding als vervanging van de herstelexamens, dit terwijl er in de memorie van toelichting het volgende vermeld wordt:

“Het is echter belangrijk om er in dit stadium op te wijzen dat de voorgestelde wijziging de theoretische en praktische examens niet volledig afschaft, in die zin dat ze in de wet behouden blijven, zodat de rechter de mogelijkheid krijgt om ze ofwel te vervangen door een herstelopleiding, ofwel aan te vullen met een dergelijke opleiding. Het leek gepast om de rechter een keuze te laten maken op basis van de concrete gevallen die hem worden voorgelegd, ook al lijkt het voordeel van het opleggen van een opleiding in plaats van een examen in veel gevallen voor de hand te liggen.”

6) vervanging in artikel 38, §8, van de Wegverkeerswet van het woord “examens” door het woord “opleiding”:

*De **opleiding** en onderzoeken waarvan het herstel in het recht tot sturen afhankelijk wordt gemaakt, bedoeld in dit artikel, zijn niet van toepassing in de volgende gevallen :*
1° indien de vervallenverklarde niet voldoet aan de door de Koning bepaalde voorwaarden om een Belgisch rijbewijs te kunnen verkrijgen;
2° wanneer een levenslang verval van het recht tot sturen als straf is uitgesproken.

Opmerking: Waarom niet spreken van een herstelmaatregel om in lijn te zijn met eerdere aanpassingen?

In de memorie van toelichting wordt het volgende vermeld: *“In § 2, 2bis, 5, 6, 7 en 8 van artikel 38 wordt de **opleiding** genoemd als vervanging of aanvulling voor de theoretische en praktische herstelexamens.”*

Er werd gekozen om in dit geval de herstelopleiding als vervanging van de herstelexamens, dit terwijl er in de memorie van toelichting het volgende vermeld wordt:

“Het is echter belangrijk om er in dit stadium op te wijzen dat de voorgestelde wijziging de theoretische en praktische examens niet volledig afschaft, in die zin dat ze in de wet behouden blijven, zodat de rechter de mogelijkheid krijgt om ze ofwel te vervangen door een hersteloopleiding, ofwel aan te vullen met een dergelijke opleiding. Het leek gepast om de rechter een keuze te laten maken op basis van de concrete gevallen die hem worden voorgelegd, ook al lijkt het voordeel van het opleggen van een opleiding in plaats van een examen in veel gevallen voor de hand te liggen.”

Artikel 6. - Aanpassingen aan artikel 47 van de Wegverkeerswet.

*Hij die verval van het recht tot sturen heeft opgelopen na 25 mei 1965 en onderworpen werd aan een **opleiding of een geneeskundig of psychologisch onderzoek of een theoretisch of praktisch examen**, mag, wanneer het verval geëindigd is, een voertuig van een der categorieën waarop de beslissing van vervallenverklaring slaat, slechts besturen mits hij met goed gevolg het opgelegd onderzoek heeft ondergaan of de opgelegde opleiding heeft gevolgd. De Koning bepaald de organisatie en de nadere regels van **deze opleiding of** dit onderzoek en stelt het tarief vast van de ten bate van de Staat of van de erkende instellingen te heffen retributies om de kosten ervan te dekken.*

Opmerking: De term herstelmaatregelen wordt in de verdere regelgeving niet consequent gebruikt. Het verdient aanbeveling om deze term te definiëren en om de term herstelmaatregelen steeds te gebruiken in de andere artikelen waar dit van toepassing is.

Suggestie: herstelmaatregelen i.p.v. een opleiding of een geneeskundig of psychologisch onderzoek of een theoretisch of praktisch examen en de herstelmaatregel(en) i.p.v. het opgelegd onderzoek heeft ondergaan of de opgelegde opleiding heeft gevolgd.

Artikel 7. - Vervanging in artikel 48 van de Wegverkeerswet

Art. 48. Met gevangenisstraf (van vijftien dagen tot 4 twee jaar en met geldboete van 500 (euro) tot 2.000 (euro) of met een van die straffen alleen (en met het verval van het recht tot het besturen van een motorvoertuig voor een duur van ten minste drie maanden en ten hoogste vijf jaar of levenslang, wordt gestraft, hij die:

1° een voertuig of een luchtschip bestuurt, een rijder geleidt of een bestuurder begeleidt met het oog op de scholing, spijs het tegen hem uitgesproken verval;

*2° een motorvoertuig bestuurt van de categorie bedoeld in de beslissing van vervallenverklaring of een bestuurder begeleidt met het oog op de scholing, zonder **te hebben voldaan aan de herstelmaatregelen bedoeld in artikel 38, §3.***

De gevangenisstraffen en geldboeten¹² worden verdubbeld bij herhaling binnen drie jaar te rekenen van de dag van de uitspraak van een vorig veroordelend vonnis dat in kracht van gewijsde is gegaan.

Geen opmerkingen.

Artikel 8 - vervanging in artikel 57 van de Wegverkeerswet:

In het geval van verval van het recht tot sturen, worden het rijbewijs of het als zodanig geldende bewijs op het door de Koning bepaalde plaats ingeleverd opdat er zou worden afgehandeld overeenkomstig de reglementen uitgevaardigd op grond van artikel 46.

Indien tijdelijk verval van het recht tot sturen is uitgesproken, wordt de tijd gedurende welke het rijbewijs of het als zodanig geldend bewijs met toepassing van artikel 55, § 1, eerste lid, 1°, 2°, 3° en 5°, en §1, is ingetrokken, op de duur van het verval aangerekend met uitzondering van de perioden van hechtenis door de veroordeelde ondergaan gedurende die tijd.

Geen opmerkingen.

Artikel 9 - Datum inwerkingtreding.

Geen opmerkingen.

